

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

Factors Affecting the Successful Implementation of Moderate Class More Knowledge Policy in Schools under Petchaburi Primary Educational Area Office 2

ธนิกานต์ กุลเทียมสิน (Tanikan Gultaimsin)^{*}

อัญชณา พานิช (Anchana Panich)^{**}

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ 2) ความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 32 คน ครูผู้สอน จำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 234 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน 2) หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 5 คน 3) ครูผู้สอน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ส่วนข้อมูล เชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา ด้านภาวะผู้นำ และด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการควบคุมประเมินผล ส่วนด้านความพร้อมของทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

2. ความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ ด้านสถานศึกษา รองลงมา ด้านนักเรียน และด้านผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านการควบคุมประเมินผล (X_5) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X_3) และด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) มีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 69.40 ดังสมการ $\hat{Y}_{tot} = .427 + .308 (X_4) + .269 (X_5) + .155 (X_3) + .142 (X_2)$

^{*} วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Education Thesis in Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University Researcher

^{**} อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชณา พานิช

Advisor: Assistant Prof. Dr. Anchana Panich

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้

Abstract

this research with objectives to study: 1) the factors in moderate class more knowledge policy implementation, 2) success of moderate class more knowledge policy implementation, and 3) Factors affecting the success of moderate class more knowledge policy implementation in schools under petchaburi primary educational service area office 2. The 234 research samples consisted of 32 school administrators, 32 heads of academic affair, and 170 teachers. The research tools were a questionnaire and an interview form. The quantitative data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis, whereas the content analysis was used for analyzing qualitative data.

The research results were as follows :

1. Factors in moderate class more knowledge policy implementation were overall at a high level. When each aspect was considered, it was found that teamwork was the aspect with the highest mean and the other aspects with lower means were, ranked in descending order of their means, leadership, communication, monitoring and evaluation, and resource availability, respectively.

2. The success of moderate class more knowledge policy implementation was overall at a high level. When each aspect was considered, it was found that school was the aspect with the highest mean and the aspect with lower mean was student and parents respectively.

3. Factors affecting the success of moderate class more knowledge policy implementation in schools under petchaburi primary educational service area office 2. were communication (X_4), monitoring and evaluation (X_5), resource availability (X_3), and teamwork (X_2), with the predictive efficiency of 69.40% as the following equation $\hat{Y}_{tot} = .427 + .308 (X_4) + .269 (X_5) + .155 (X_3) + .142 (X_2)$

Keywords: Policy Implementation, Teach Less Learn More (TLLM)

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) มีหลักการและกรอบแนวคิดเน้นการปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้ และเสนอกลไกที่จะก่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบและพิจารณากระบวนการศึกษาและการเรียนรู้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการพัฒนาประเทศ ซึ่งต้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบอื่นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง เกษตรกรรม สาธารณสุขการจ้างงานส่วนวิสัยทัศน์ คือ คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพเป้าหมาย ภายในปี 2561 มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นประเด็นหลัก 3 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ส่งผลให้คนไทยยุคใหม่ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสารสามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่ม มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถก้าวทันโลก ผู้เรียนทุกระดับ/ประเภทการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกำลังแรงงานและผู้สูงอายุได้รับการศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีทักษะและความรู้พื้นฐาน ทั้งในการดำรงชีวิต และในการทำงานอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้สามารถเรียนรู้และมีพัฒนาการตามวัยมีความพร้อมศึกษาเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น ผู้ด้อยโอกาส ยากไร้ พิการหรือทุพพลภาพ ผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาและชนต่างวัฒนธรรม ได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

เพื่อให้การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล บนพื้นฐานของความเป็นไทย ให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดในอนาคต มีความรู้และมีทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสม เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป และการดำรงชีวิตในอนาคต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 2)

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงการยกระดับคุณภาพการศึกษาอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทางการศึกษา เรียนรู้ได้อย่างมีความสุขในการเรียนรู้อย่างแท้จริงนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละโรงเรียน ซึ่งสรุปได้ว่าในด้านของการบริหารยังมีปัญหาในเรื่องของการบริหารเวลาของนักเรียนซึ่งในบางโรงเรียนยังไม่มีโครงการหรือการวางแผนที่ดีและการทำงานเป็นทีมที่ดีพอ ส่งผลให้หลังจากที่เลิกเรียนแล้ว เวลาที่เหลือ 2 ชั่วโมง นำเป็นห้วงวาระว่างที่รอผู้ปกครอง เด็กจะไปอยู่ที่ไหน และมีโอกาสที่เด็กจะไปมั่วสุมกันในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ส่วนปัญหาด้านทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรงบประมาณ และวัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งโรงเรียนต้องมีการจัดสรรไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้บริหารต้องสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรถึงนโยบายอย่างถูกต้องและเข้าใจร่วมกัน และเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรมากขึ้น ด้านงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ก็เช่นกันที่ยังมีปัญหในเรื่องของการจัดสรร ซึ่งกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการในบางกิจกรรมจำเป็นต้องใช้งบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ มากพอสมควรในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจที่ตรงกันและการติดตามและรายงานสรุปผลก็ยังไม่เป็นปัจจุบันและยังไม่มีอย่างต่อเนื่อง ดังกล่าว จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตลอดจนศึกษาข้อเสนอแนะในการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อนำผลที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการนำนโยบายไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์การขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 3)

ทางรัฐบาลจึงได้มีแนวทางการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดนโยบาย ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โดยการลดเวลาในส่วนของภาควิชาการลงแต่ต้องไม่กระทบเนื้อหาหลักที่เด็กฯ ควรเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่าครูต้องใช้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ให้นักเรียนได้สาระที่ต้องรู้ครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากนโยบายการลดเวลาเรียนดังกล่าว จึงนำมาสู่การปฏิบัติโดยกำหนดให้โรงเรียนเรียนภาควิชาการ ถึงเวลาบ่าย 2 โมงครึ่งหรือเวลา 14.30 น. แต่เวลาที่โรงเรียนเลิกยังคงเหมือนเดิมตามกำหนดของ แต่ละโรงเรียนซึ่งมักจะเป็นช่วงบ่าย 4 โมง หรือเวลา 16.00 น. ดังนั้นช่วงระยะเวลาว่าง หลังเลิกเรียนจนกว่านักเรียนจะกลับบ้านซึ่งนักเรียนยังคงอยู่ที่โรงเรียน โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ให้นักเรียนปฏิบัติ และควรเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่ช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ความมีน้ำใจต่อกัน การทำงานเป็นทีม และที่สำคัญควรมีกิจกรรมกระตุ้นให้เด็กได้ค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเอง ซึ่งเชื่อว่าเด็กทุกคนมีความพิเศษ มีความสามารถในแบบฉบับของตนเอง การจัดกิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดให้เฉพาะห้องเดียวกัน หรือระดับชั้นเดียวกัน บางกิจกรรมสามารถศึกษาหรือทำร่วมกันหลายระดับชั้นได้ เพื่อให้เด็กๆ รู้จักปรับตัว การช่วยเหลือดูแลกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับคนหลายช่วงวัย โดยเป็นการจำลองสภาพจริงในสังคมให้เด็กได้เรียนรู้ ซึ่งจะยิ่งช่วยเพิ่มทักษะในการแก้ปัญหาให้กับเด็กไทยต่อไป

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งสรุปได้ว่าในด้านของการบริหารยังมีปัญหาในเรื่องของการบริหารเวลาของนักเรียนซึ่งในบางโรงเรียนยังไม่มีโครงการหรือการวางแผนที่ดีและการทำงานเป็นทีมที่ดีพอ ส่งผลให้หลังจากที่เลิกเรียนแล้ว เวลาที่เหลือ 2 ชั่วโมง นำเป็นช่วงว่างระหว่างที่รอผู้ปกครอง เด็กจะไปอยู่ที่ไหน และมีโอกาสที่เด็กจะไปมั่วสุมกันในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ส่วนปัญหาด้านทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรงบประมาณ และวัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งโรงเรียนต้องมี การจัดสรรไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้บริหารต้องสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรถึงนโยบายอย่างถูกต้องและเข้าใจร่วมกัน และเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรมากขึ้น ด้านงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ก็เช่นกันที่ยังมีปัญหาในเรื่องของการจัดสรร ซึ่งกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการในบางกิจกรรมจำเป็นต้องใช้งบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ มากพอสมควรในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจที่ตรงกันและการติดตามและรายงานสรุปผลก็ยังไม่เป็นปัจจุบัน และยังไม่มีความต่อเนื่อง ดังกล่าว จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตลอดจนศึกษาข้อเสนอแนะในการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อนำผลที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการนำนโยบายไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์การขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 1 - 2)

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

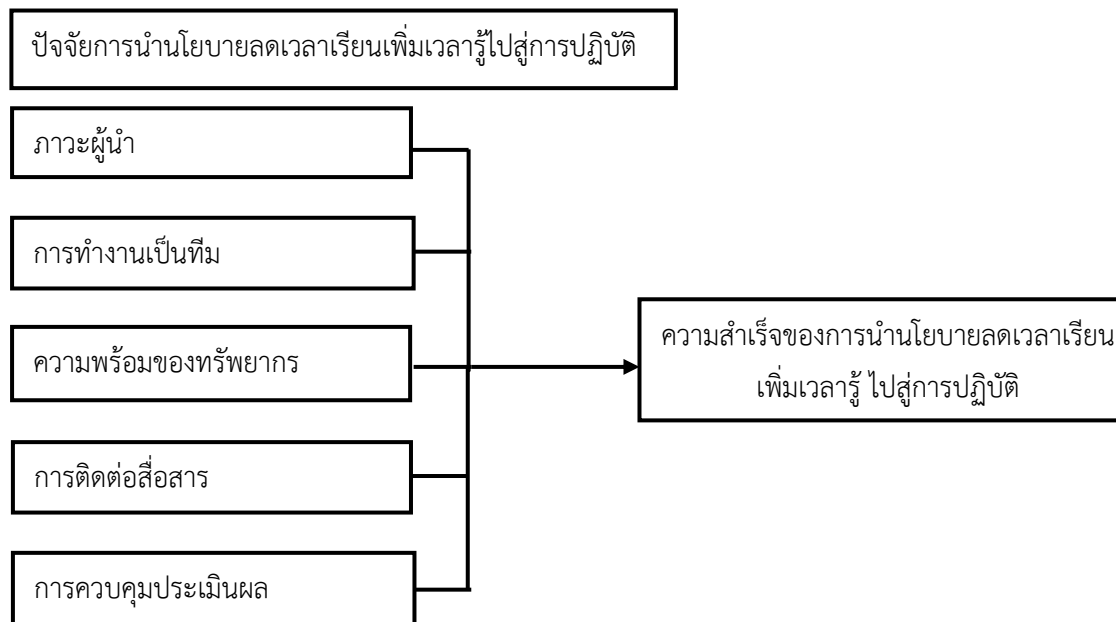
สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม ปัจจัยด้านความพร้อมของทรัพยากร ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และปัจจัยด้านการควบคุมประเมินผล ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีประเด็น ดังนี้

1. ปัจจัยการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยได้อิงแนวคิดของ (วรเดช จันทรศร, 2554 : 3) ภายใต้แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จนั้นเป็นเรื่อง การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ความชัดเจนในการกำหนดวัตถุประสงค์ ความพร้อมของทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อสื่อสาร โดยการให้สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับตลอดจนการประเมินผลนโยบาย ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) การทำงานเป็นทีม 3) ความพร้อมของทรัพยากร 4) การติดต่อสื่อสาร 5) การควบคุมประเมินผล และความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ในการขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” สู่การปฏิบัติมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาดังนั้นการดำเนินงานจะเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวคิดดังนี้

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Research) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูลประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูสอน การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูสอน จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการนำเสนอเป็นข้อความพรรณนา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 32 คน ครูผู้สอน จำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 234 คน ใช้วิธีการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610 อ้างถึงใน ขวัญตา เกื้อกูลรัฐ, 2554 : 7) และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อกำหนดผู้ให้ข้อมูล ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน

ตารางที่ 1 จำนวน กลุ่มตัวอย่างแยกตาม ตำแหน่งการปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ตำแหน่ง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้อำนวยการโรงเรียน	82	32
หัวหน้างานบริหารงานวิชาการ	82	32
ครูผู้จัดการเรียนการสอนตามโครงการ	410	170
รวม	574	234

ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน
2) หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 5 คน 3) ครูผู้สอน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง
(purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology)

เครื่องมือการวิจัยในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่ง
แบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะคำถามตอนที่ 2-3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย
และน้อยที่สุด

3. วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสาร โดยศึกษาจากหนังสือ บทความ วารสาร ผลงานวิจัย
วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งการ
สัมภาษณ์ครั้งนี้กำหนดแนวทางการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยวิธี
เลือกแบบเจาะจงเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นผู้ที่มีความ
เกี่ยวข้องกับการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
สำคัญ ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) หัวหน้างานวิชาการ และ 3) ครูผู้สอน

4. การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องตาม
วัตถุประสงค์ในการศึกษาสร้างแบบสอบถามและกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดที่
ได้กำหนดไว้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบให้คำแนะนำแก้ไขและปรับปรุงตรวจสอบหาความ
เที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อกับวัตถุประสงค์ที่

ต้องการจะวัด (Index of Item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับโรงเรียนวัดดอนไก่อี้อย่างจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นในส่วนปัจจัยการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ เท่ากับ .972 และความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ เท่ากับ .962

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์ความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis) โดยทำการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณค่าประสิทธิภาพในการทำนายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์โดยกำหนดนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 (สุวิมล ติरणันท์, 2549 : 120-122)

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรกได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา ด้านภาวะผู้นำ และด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการควบคุมประเมินผล ส่วนด้านความพร้อมของทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายตามลำดับรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยการนำนโยบาย ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ	จำนวน n = 234			
	\bar{X}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านภาวะผู้นำ	4.14	0.63	มาก	2
2. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.19	0.56	มาก	1
3. ด้านความพร้อมของทรัพยากร	3.85	0.65	มาก	5
4. ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.98	0.65	มาก	3
5. ด้านการควบคุมประเมินผล	3.98	0.61	มาก	3
เฉลี่ย	4.03	0.53	มาก	

2. ความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ ด้านสถานศึกษา รองลงมา ด้านนักเรียน และด้านผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ	จำนวน n = 234			
	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านสถานศึกษา	3.99	0.62	มาก	1
2. ด้านนักเรียน	3.93	0.63	มาก	2
3. ด้านผู้ปกครอง	3.84	0.72	มาก	3
เฉลี่ย	3.92	0.59	มาก	

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณตามที่ตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.582 ถึง 0.800 ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไม่สูงมาก แสดงว่าตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันไม่สูงจนเกินไป ดังนั้นสามารถทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนต่อไปได้ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
ด้านภาวะผู้นำ (X ₁)	1	-	-	-	-
ด้านการทำงานเป็นทีม (X ₂)	0.599**	1	-	-	-
ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X ₃)	0.627**	0.657**	1	-	-
ด้านการติดต่อสื่อสาร (X ₄)	0.631**	0.678**	0.779**	1	-
ด้านการควบคุมประเมินผล (X ₅)	0.582**	0.602**	0.746**	0.800**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมมี 4 ด้าน ที่ถูกคัดเลือกเข้าสมการ คือ ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X_3) ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านการควบคุมประเมินผล (X_5) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม (X)

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ	R	(R ²)	F	Sig
(X_4)	.785	.616	371.888	.000**
(X_4) (X_5)	.813	.662	225.959	.000**
(X_4) (X_5) (X_3)	.823	.678	161.060	.000**
(X_4) (X_5) (X_3) (X_2)	.829	.687	125.398	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านการควบคุมประเมินผล (X_5) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X_3) และด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ สามารถทำนายความแปรปรวนในปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ได้ร้อยละ 69.40 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ สูงสุดถึง (β .339, .277, .170, .135) ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X_3) ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านการควบคุมประเมินผล (X_5) รายละเอียดแสดง ดังตารางที่ 5

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = .427 + .308 (X_4) + .269 (X_5) + .155 (X_3) + .142 (X_2)$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = .339 (X_4) + .277 (X_5) + .170 (X_3) + .135 (X_2)$$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ทั้ง 4 ด้าน เท่ากับ .833 ประสิทธิภาพในการทำนายคิดเป็นร้อยละ 69.40 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย เท่ากับ .336

ตารางที่ 5 ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่ การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม (X)

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้า สมการตามลำดับความสำคัญ	B	S.E.	β	t	Sig
Constant	.427	.174		2.450	.015*
1. ด้านการติดต่อสื่อสาร (X ₄)	.308	.066	.339	4.686	.000**
2. ด้านการควบคุมประเมินผล (X ₅)	.269	.064	.277	4.242	.000**
3. ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X ₃)	.155	.059	.170	2.638	.009*
4. ด้านการทำงานเป็นทีม (X ₂)	.142	.055	.135	2.572	.011*
ค่าคงที่				.427	
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				.833	
ประสิทธิภาพในการทำนาย (R ²)				.694	
ความคาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E)				.336	
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (F)				45.851	

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอน จำนวน 15 ท่าน สามารถสรุปให้เป็นแนวคิดของผลการวิจัยแบบ รวบรวมยอดและชี้ให้เห็นประเด็นที่สำคัญและแนวทางที่เหมาะสมได้ ดังนี้

ความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา สรุปผลการ สัมภาษณ์ได้ ดังนี้

ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของ นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ซึ่งได้น้อมนำพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในเรื่องการศึกษาว่าจัดการเรียนรู้ต้องดูภาพรวมทั้งประเทศ เพราะทุกวันนี้การศึกษาค่อนข้างอ่อนแอ และมุ่งเน้น การสอนเนื้อหาบางเรื่องมากเกินไป ทรงมีพระราชดำริให้มีการนำองค์ 4 แห่งการศึกษา คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา ทัศนศึกษา และพลศึกษา และหัวใจนักปราชญ์ คือ สุ จิ ปุ ลิ หมายถึง การฟัง การคิด การถาม และการเขียน ซึ่งเป็น หัวใจสำคัญของนักปราชญ์และบัณฑิต อีกทั้งยังจะเป็นเทคนิคในการช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้เก่งมากขึ้น โดยมี พระราชดำริให้นำทั้งสองเรื่องมาใช้ในการจัดการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ

1. จะมีความยั่งยืน หากมีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ในโรงเรียนที่มีขนาด เล็กมีงบประมาณในการจัดกิจกรรมน้อย ทำให้มีผลต่อการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ครูผู้สอน ต้องรายงานผลการจัดกิจกรรมตามสภาพจริง เพื่อทราบถึงปัญหาที่แท้จริง ไม่เพียงแต่ประเมินให้ผ่านๆ ไปเท่านั้น

2. พัฒนาการของนักเรียนตามการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ พบว่า นักเรียนฝึกฝน พัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียน การติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคล ชุมชน เห็นได้จากปฏิริยาการเข้าร่วมกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ด้วยความกระตือรือร้น สนุกสนาน รู้จักคิดวิเคราะห์

3. กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความเชื่อมโยงกันระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ทั้งบ้าน วัด สถานประกอบการ สถานที่ราชการ และหน่วยงานอื่นๆ เป็นการสร้างความเข้มแข็งในชุมชน โครงการจึงมีการดำเนินอย่างต่อเนื่องในปีการศึกษา 2560

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการ และครูผู้สอน มีความพึงพอใจในความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ ดังผลการจัดกิจกรรมของนักเรียน ครูส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มากกว่าการเรียนรู้จากการทำแบบฝึกและการท่องจำ ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนครู ชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อปฏิบัติกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” อย่างมีความสุข จะเห็นได้จากความตั้งใจ สนใจ และชอบทำกิจกรรมต่างๆ นักเรียนฝึกฝน พัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง และผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยผู้ปกครองส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการกำหนดทิศทางการนำนโยบาย ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน รองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ในแต่ละนโยบาย เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานที่ได้มอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้บรรลุกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่วนผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่อยู่นอกเหนือนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วและคำนึงถึงความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายตามลำดับ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ เสน่ห์ จัยโต (2552 : 29) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการใช้อำนาจอิทธิพลของผู้นำในการชักจูงหรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ภาวะผู้นำคือ ประมุขศิลป์ ซึ่งหมายถึง กระบวนการที่ผู้นำมีอำนาจบารมี (Power) เหนือผู้อื่นโดยที่บุคคลอื่นให้การยอมรับ (Acceptance) โดยร่วมมือปฏิบัติงานกับผู้นำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรในสถานศึกษาของท่านให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติงานด้านการนำนโยบาย ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ รองลงมา บุคลากรในสถานศึกษาของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายร่วมกันในการทำงานเป็นทีม และบุคลากรในสถานศึกษาของท่านมีการประสานงานหรือติดต่อสื่อสารร่วมกันระหว่างทีมงาน ส่วนบุคลากรในสถานศึกษาของท่านส่งผลงานที่ท่านได้รับผิดชอบนั้น อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ตามลำดับ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ จันทรโอภาส (2553 : 98)

กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของข้าราชการสำนักงานตรวจสอบภายในทหารอากาศ ผลการวิจัยพบว่าในข้อเสนอแนะแนวทางการทำงานเป็นทีม คือ การที่บุคคลมีความผูกพัน ความรับผิดชอบ การผลักดันการทำงานให้ไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน และในการทำงานเป็นทีมจะต้องมีการจัดการ การวางแผน การดำเนินงานที่ดี และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับ

3. ด้านความพร้อมของทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาของท่านมีการจัดสรรบุคลากรในการประสานงานกับการนำนโยบาย การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับภารกิจด้านการนำนโยบาย ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และมีการจัดท้าวัด อุปกรณ์ที่ทันสมัยต่อการปฏิบัติงาน ด้านการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเพียงพอ ส่วนงบประมาณที่สนับสนุนได้รับเพียงพอต่อการดำเนินงาน ด้านการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ อย่างเพียงพอมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายตามลำดับ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิทธิชัย สีดำ (2553 : 103) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ ทรัพยากรต้องมีเพียงพอต่อความต้องการในการปฏิบัติ ถ้าหากต้องการให้ผลลัพธ์ออกมามีประสิทธิภาพ และตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ความเพียงพอของทรัพยากรในการปฏิบัติตามแนวทางนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือว่ายังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของงบประมาณที่ไม่เพียงพอในการจัดซื้อเครื่องมือต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ความล้าสมัยของวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติหน้าที่บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย จากการสัมภาษณ์ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติได้ข้อสรุปว่า แม้ว่าการปฏิบัติหน้าที่จะมีอุปสรรคจากเรื่องความไม่เพียงพอของทรัพยากร แต่ก็ไม่ได้ขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่เพียงแต่เครื่องมือมี ความล้าสมัย แต่ถ้าหากมีทรัพยากรในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ ประกอบกับทันสมัยเชื่อว่า การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นส่งผลให้ ความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติมากขึ้นด้วย

4. ด้านการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ การติดต่อสื่อสารภายในสถานศึกษาทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและกลุ่มงานช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ รองลงมา การติดต่อสื่อสารภายในสถานศึกษาของท่านทำให้บุคลากรเกิดความคิดสร้างสรรค์และเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน และสถานศึกษาของท่านมีการประชุมบุคลากรแต่ละกลุ่มงานเพื่อให้การปฏิบัติงานนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนสถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารและประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน เที่ยงตรงและต่อเนื่อง และบุคลากรภายในสถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์การดำเนินงานตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ทางการศึกษาทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายตามลำดับ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัยภรณ์ บุตรดี (2550 : 88) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารกับประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของครู : ศึกษาเฉพาะกรณีครูของโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูมีการติดต่อสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยแบ่งเป็นด้าน คือ ใช้วิธีการติดต่อสื่อสารทางวาจาระดับมาก ส่วนวิธีการติดต่อสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร และวิธีการติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี ใช้สื่อสารระดับปานกลาง ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ด้านการควบคุมประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาของท่านมีการรายงานผลการจัดการเรียนการสอนหลังจากจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ รองลงมา สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริงฝ่ายบริหารใช้ผลการประเมินการปฏิบัติงานมาใช้ในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาทางด้านนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ทางการศึกษา และสถานศึกษาของท่านมีการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานทางด้านนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยผู้บริหารหรือคณะกรรมการส่วนสถานศึกษาของท่านมีการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการของนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพจน์ รุ่งอรุณ (2555 : 3) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ทุกปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการในมิติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านการควบคุม ประเมินผลและการกระตุ้นส่งเสริม พบว่าทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านการควบคุม ประเมินผลและการกระตุ้นส่งเสริม มีประสิทธิภาพในการทำนายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการ และครูผู้สอน มีความพึงพอใจในความสำเร็จของการนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติ ดังผลการจัดกิจกรรมของนักเรียน ครูส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มากกว่าการเรียนรู้จากการทำแบบฝึกและการท่องจำ ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนครู ชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อปฏิบัติกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” อย่างมีความสุข จะเห็นได้จากความตั้งใจ สนใจและชอบทำกิจกรรมต่างๆ นักเรียนฝึกฝนพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง และผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” โดยผู้ปกครองส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558ข : 9-11) ได้กล่าวไว้ว่า การขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนั้น มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหลายหน่วยงาน ในการดำเนินการต้องมีความชัดเจนและสอดคล้องกัน มีสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีบทบาทของหน่วยงานและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เคลลี และ โพลเวล (Kelly, McDaid and Powell, 2005) ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การให้บริการด้านสุขภาพมีประสิทธิภาพ คือ การให้บริการอย่างใกล้ชิดการอำนวยความสะดวกในการให้บริการความพร้อมของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้านความเพียงพอของเจ้าหน้าที่และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการให้บริการ ผลการศึกษา พบว่า การให้บริการสังคมแก่ประชาชนจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีการให้บริการที่ดีมีการจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพคือต้องมีการติดตามผลการใช้งบประมาณในการให้บริการสังคม แก่ประชาชนและคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการ

7. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านการควบคุมประเมินผล (X_5) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (X_3) และด้านการทำงานเป็นทีม (X_2) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 69.40 และข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภรณ์ทิลา น้อยเจริญ (2557 : 270-273) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินในจังหวัดหนองคายผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ พบว่า มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ ด้านการติดตามผลและประเมินผลนโยบายมีความสัมพันธ์สูงสุด และด้านการเมืองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรอิสระ 9 ตัวสามารถอธิบายตัวแปรตามการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ โดยรวมได้ร้อยละ 59.0 ค่า $R^2 = .590$ มีตัวแปรที่สำคัญเข้าสู่สมการจำนวน 5 ตัวแปร และมีความสัมพันธ์เชิงบวก เรียงลำดับจากสูงไปหาลำต่ำ คือ ระบบการติดตามประเมินผลนโยบายวัตถุประสงค์ และมาตรฐานของนโยบาย การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน สมรรถนะขององค์กร และเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการประเมินหลักสูตรลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้อย่างต่อเนื่อง เพราะจะทำให้เกิดการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันอยู่เสมอ

1.2 ควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อนำไปใช้ในการจัดซื้อ จัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และปรับปรุงสถานที่ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างพอเพียงและเหมาะสม

1.3 ควรมีการทบทวนปรับปรุงข้อกำหนดต่างๆ ของหลักสูตรที่เป็นข้อจำกัดในการจัดทำหลักสูตรลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเวลาเรียนในส่วนของเวลาเรียนเพิ่มเติมจากในชั่วโมงเรียน ซึ่งนักเรียนในบางกิจกรรมที่ต้องใช้เวลานานจึงจะฝึกให้เกิดทักษะความชำนาญและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ควรมีเวลาเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้เป็นระยะสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบจุดอ่อนจุดแข็ง เพื่อให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับ และให้การช่วยเหลือได้ทัน เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรประเมินศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ไปสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 แบบบูรณาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารของโรงเรียนทุกเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- Bureau of Standards, Education and Education Office of Basic Education Commission. (2015). (soṅgphanhāroḷhāsippǣt) . khūmū boṛihān chatkān welā rian lot welā rian phoēm welā rū . samnakngān khana kammakān kānsuksā naphūn thān , krasūang suksāthikān [MCMK : Moderate Class More Knowledge.]
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). **คู่มือบริหารจัดการ เวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”**.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- Itthichai Seedam .(2010). (soṅgphanhāroḷhāsipsām) . patchai thī mī ‘itthiphon toḷ khwāmsamret nai kānnam nayobāi soēm sāng santisuk nai phūnthī changwat chāidǣn phāk tai pai patibat : suksā koṛani phū nam nayobāi pai patibat nai changwat pattanī ”, wārasān witthaya boṛikān . yisip‘et (nung) , Makarākhom Mēsāyon .[Factors affecting the implementation of the peace building process in the four southernmost provinces of Thailand policy: A case study of Pattani province.]
- อิทธิชัย สีดำ. (2553). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี”, วารสารวิทย บริ การ . 21(1), มกราคม - เมษายน.
- Kelly, M. P., McDaid, D., Ludbrook, A., & Powell, J. (2005).**Economic appraisal of public health interventions**.London: Health Development Agency.
- khomkrit chanophad .(2010). (soṅgphanhāroḷhāsipsām) . patchai thī mī phon toḷ prasitthiphāp kānthamngān pen thīm khoṅg khāratchakān samnakngān truāt soḷ phāinai thahān ‘ākāt . witthayaniphon boṛihān thurakit mahābandit . sākha wicha witthayakān chatkān Mahāwitthayalai Sukhoḥthaithammāthirāt .[Factors Affectiog Teamwork Efficiencyof Government Officer Performance in the Office of Royal Thai Air Force Internal AaAudit.]
- คมกฤษ จันทรโอภาส. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของข้าราชการสำนักงานตรวจสอบภายในทหารอากาศ**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Khwanta kuakunrat.(2011) . (soṅgphanhāroḷhāsipsī) . phāwa phū nam kān plianplǣng thī song phon toḷ prasitthiphon khoṅg sathān suksā khanāt klāng ‘amphoē phoḥthārām sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā rāt burī khēt 2. witthayaniphon parinya suksā sātra mahābandit mahāwitthayalai theknōyī rāt mongkhon thanburī . [Transformational Leadership Administrators Affecting the Effectiveness of Medium-sized Schools in Amphoe Photharam Under the office of Ratchaburi Primary Educational Service Area 2.]

- ขวัญตา เกื้อกุลรัฐ. (2554). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขนาดกลางอำเภอโพธาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- krasuang suksathikan .(2015).(soṅgphanhāroḷhasippæit). khumur boṛihan chatkan wela rian lot wela rian phoem wela ru khon mua sipsong Minakhom 2559, chak [http : / / www.mvsk. ac. th/school /doc /learning /manual. pdf](http://www.mvsk.ac.th/school/doc/learning/manual.pdf). [MCMK : Moderate Class More Knowledge.]
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”** ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2559, จาก<http://www.mvsk.ac.th/school/doc/learning/manual.pdf>.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970, August). **Determining Sampling Size For Research Activities**. Educational and Psychological Measurement.Vol.30(3):606- 610.
- Malaiphon Butdi .(2007). (soṅgphanhāroḷhasip) . khwāmsamphan rawāng kān tittō sūsān kap prasitthiphāp kānthamngān pen thīm khōṅg khru : suksā chaphoḷ koṛanī khru khōṅg rōngriān ‘atsamchanThonburi.sānniphonsinlapasātramahābandit.sākhāchittawitthaya uts āhakamlæ ‘ongkānsathāban theknōlōyīphrachōṁkḷao phranakhōṅnūā . [Relationship between communication and performance of teachers: A case study of Assumption College Thonburi.]
- มาลัยภรณ์ บุตรดี. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารกับประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของครู : ศึกษาเฉพาะกรณีครูของโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- Pitak Sotthayakom. (2017). (soṅgphanhāroḷhoksip) . patchai nguānkhai kānchatkān rianrū khōṅg khru : mummōṅg khōṅg khru phū nam læ phubōṛihān rōngriān . wārasān wichākān Veridian E - Journal pī thī sip ‘et chabap thī nung duān Makarākhom Mēsāyōn soṅgphanhāroḷhoksip ‘et [Instructional Factors of Teachers: Instructional Leaders and Principals’ Perspective.]
- พิทักษ์ โสถยาคม .(2560). **ปัจจัยเงื่อนไขการจัดการเรียนรู้ของครู: มุมมองของครูผู้นำและผู้บริหารโรงเรียนวารสารวิชาการ Veridian E-Journal** ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2561.
- Phongsak Duangtha. (2015). (soṅgphanhāroḷhasippæit) . samatthana wichāchīp khru rōngriān ‘ēkkachon nai sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā phit nu lōk khēt 1. wārasān wichākān Veridian E - Journal , pī thī 8, chabap thī sām (Kanyāyōn - Thanwākhom) : hāroḷchet-528.[Private School Teachers’Competencies in PhitsanulokPrimary educational Service Area Office 1.]

- พงษ์ศักดิ์ ด้วงทา. (2558). สมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1.วารสารวิชาการ Veridian E-Journal,ปีที่ 8, ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม):507-528.
- Sane Chuito .(2009). (sōṅgphanhārōjīhāsipsōṅg) . wisaithat læ konlayout phū nam yuk mai . khrōṅkānsongsoēm kān tāēng tamrā samnakphim Mahāwitthayālai Sukhōthaithammāthirā .[The new dimension of human capital management.]
- เสนห์ จ้อยโต. (2552).วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ผู้นำยุคใหม่. โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งตำรา สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Suwimol Tirakanan.(2006). (sōṅgphanhārōjīsīpkaō) . kānchai sathiti nai ngānwichai thāng sangkhommasāt : nāōthāng sū kān patibat . Phim khrang thī 2. Krung Thēp Mahā Nakhōṅ : Chulālongkōṅmahāwitthayālai .[The use of statistics in social science research: a guideline for action.]
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2549). การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Woradet Chandarasom.(2011). (sōṅgphanhārōjīhāsipsī) . thritsadi kānnam nayōbāi sathāraṅa pai patibat . Krung Thēp Mahā Nakhōṅ : phrik wān krāpfik .[An integrated theory of public policy.]
- วรเดช จันทรศร. (2554). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- Worapot Rungaroon.(2012). (sōṅgphanhārōjīhāsīphā) . patchai thī song phon tō kānnam nayōbāi phatthanā khrū khanāchān læ bukkhalākōṅ thāngkān suksā pai sū kān patibatkhōṅgsamnakngān palat krasuāng suksāthikān . witthayāniphon suksā sāt mahābandit sākā wīchā phatthana suksā Mahāwitthayālai Sinlapākōṅ.[The affecting factors for implement the policy development of teachers, faculty staffs and educational personnel of the office of permanent secretary of education.]
- วรพจน์ รุ่งอรุณ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.